

Молоддь. Час. Я.

Слово —
комсомольцям
усіх поколінь

АРТЕМ ТИТОВ, КОМСОМО-
ЛЕЦЬ ДВАДЦЯТИХ РОКІВ,
УЧАСНИК ГРОМАДЯНСЬКОЇ
ВІЙНИ:

Ішли разом
з більшовиками

Пам'ятається: прийшла
дождь. З-під дощової завіси
виринали на околиці тачан-
ки, вози, гарби, що рухали-
ся в чорному місяч розби-
тій дорозі. — то в'їжджали
в село петлюрівці. Ми —
Остап Горозан, Микола Гуль-
нас, Гринько Металія, Іван
Вичехост і я — з-за тину
біля вівця, яка у нас була
козирдиним штабом, спосте-
рігали за ними.

— Он... бачите? — заше-
потів Гринько. — До Ковален-
ків у клуню заходили аж
три хури зі зброєю — ган-
тівки й ручні кулемети.

...Надворі поволи стичало.
Тільки в хатах горіли п'я-
ні вояки. Через годину-дру-
гу, коли дозвіл спочиваю-
чи, ми вивели в тили нам ві-
дому крижану дванадцять
рушниць і три ручних куле-
мети. Всю зброю через
зв'язкового Пашка Горозана
передали партизанам.

Це було наше перше бо-
йове хрещення, перший
власний вклад у боротьбу
за Радянську владу в рід-
ному селі. Нині воно зветь-
ся Леніно-Ульяновка, це в
Малосіверському районі.

У двадцятому ми всі всту-
пили до комсомолу, а зго-
дом організували в своєму
селі комсомольський осере-
док. Такі ж осередки засно-
ували й у сусідніх селах.
У Розсохуватці, наприклад,
був лише один спілчанин —
Микола Котляр. Та після
нашої роз'яснювальної ро-
боти до комсомолу вступили
Сомен Гончар, Дмитро По-
куца і Меланія Мусієнко.
Осередки навколишніх сіл
об'єднали в один — Розсо-
хуватський, бо там був сіль-
реком. Стало нас, комсо-
мольців, вісімдесят п'ять.
Організації допомагали ко-
муністи Олексій Тютюнченко
і Григорій Котляр. Вони час-
то приходили на збори, ра-
дили, роз'яснювали.

Комсомольці ідейно зро-
стали в боротьбі, гартували
в собі силу волі, набували
більшовицьких рис характе-
ру. Вони брали активну
участь у хлібозаготівлі,
улаштували суботники,
що були нозиню, допомага-
ли вдовам, сиротам, батьки-
ням загинулих на фронтіх
громадянської війни. Політ-
масова робота — культпохо-
ди, вистави, самодіяльні
концерти, ленції та бесіди —
була могутнім засобом вихо-
вання сільської молоді, не-
села село нове, свіже, револю-
ційне.

На закінчення четвертого
з'їзду комсомолу: «Комсо-
мольці, по конях!» — нема-
ло спілчової молоді пішло
грозити банди. Разом з усі-
ма — і наш комітет комсо-
молу в поаному складі. Не
всі повернулися з поля бою
живими...

Але ми знали, за що бо-
рилися. Ми йшли разом з
більшовиками. Вірили в пе-
ремогу. І перемогли.
М. Кіровоград

28 червня—

День

радянської

молоді

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 27 червня 1981 року

№ 77 (2961).

Ціна
2 коп.

ВОЛОДИМИР ЧЕРЕЗАТЕН-
КО, ВЕТЕРАН ВЕЛИКОЇ ВІТ-
ЧИЗНАНОЇ ВІЙНИ, КОМСО-
МОЛЕЦЬ 40-Х РОКІВ:

Просили вважати
комуністом

Мене призвали в армію
перед війною. Закінчив вій-
ськове училище. Молодшим
неодосвідченим лейтенан-
том прийшов на Чорно-
морський флот. Командував
«морським мисливцем» —
так називалося невеличке
сторожове судно МО.
Дошлося повоювати й на
суші. На Малій землі в Но-
воархангельську ми, комсо-
мольці і молоді комуністи,
асі моряки-чорноморці, сто-
яли на смерті біля руїн це-
ментного заводу, — про це
згадає Леонід Ілліч Брежнєв
у своїй книзі «Мала земля».
Перед тим як іти в бій, бага-
то наших спілчан і без-
партійних писали: «Якщо
загину, прошу вважати ко-
муністом». Бо комуністи
завжди були на передньому
краї боротьби з зоромом.

І нині, коли я зустрічаю-
ся з піонерами, із сьогод-
нішнього молоддю, розпо-
даю про ті далекі дні, коли
я закликаю їх продовжувати
і примножувати славі бач-
нісенькі традиції, то завжди
ставаю їм за приклад кому-
ністів дня сьогоднішнього.
Бо й тепер, у мирних боях
за хліб і сталь, як колись
у грізних воєнних, комуніс-
ти попереду.

С. Шляхова
Новоархангельського
району.

ВОЛОДИМИР СТЕПАНОВ,
КОМСОМОЛЕЦЬ П'ЯТДЕСЯ-
ТИХ РОКІВ, МЕХАНІЗАТОР:

Підкоряли цілину

Цілина... Це слово для
комсомольців мого покоління
нагадує трудові будні,
безмежні казахські степи,
справжніх друзів, з якими
не мало довелось пройти,
пережити і труднощі, і ра-
дості.

То був один із найщасли-
віших днів у нашому житті.
Ми щойно закінчили Онкін-
івське училище механізації,
одержали новенькі посвід-
чення трактористів-машині-
стів широкого профілю. І
ми їхали на цілину, щоб
перевірити себе у справжній
роботі, в незвичних умовах.
Разом зі мною на цілину
їздили Іван Яйкун, Леонід
Гибал. Живуть вони нині в
нашому районі. Й сьогодні
трудяться молоді, зазаято-
так само, як першого нашо-
го цілинного трудового літа.
І дружба наша не слабша.
Через роки одне нас те
перше почуття чесно вино-
саного обов'язку перед пар-
тією, комсомолом, народом,
Батьківщиною.

Колгосп ім'яні Чкалова
Новомиргородського
району.

На знімку: Надія ТИТА-
РЕНКО — передова вироб-
ничиця кіровоградського
комбінормового заводу.

Фото В. ГРИЗА.

У ЦК Компартії
України, Раді
Міністрів УРСР,
Укрпрофраді
і ЦК ЛКСМУ

Про моральне і матері-
альне стимулювання ко-
лективів відділків, бригад,
ферм, ланок, інших ви-
робничих підрозділів
колгоспів і держгоспів,
працівників провідних
професій сільського гос-
подарства республіки —
переможців у Всесоюзно-
му соціалістичному зма-
ганні за збільшення ви-
робництва і заготівель
сільськогосподарськ о і
продукції з одинадцяти
п'ятиріччя

Центральний Комітет
Компартії України, Рада
Міністрів УРСР, Українсь-
ка Республіканська Рада
Професійних Спілок і ЦК
ЛКСМУ України схвалили
розроблені Міністерством
сільського господарства
УРСР, Міністерством рад-
госпів УРСР, Міністерст-
вом плодоовочевого гос-
подарства УРСР, Міністер-
ством харчової промисло-
вості УРСР, Міністерством
(Закінчення на 2 стор.).

**ПРАВОФЛАНГОВИМИ ІДУТЬ У
«ЗЕЛЕНИХ ЖИВІВ» ЮНАКИ І ДІВ-
ЧАТА МАЛОВІСКІВСЬКОГО РАЙО-
НУ. НАША РОЗПОВІДЬ —
ПРО НИХ.**

ЩЕДРИЙ НАШ УКІС

Щодня нові повідомлення: «Співтори норми!», «Лікоть кормів — відмінна», «Попереду — комсомольсько-молодіжний», «Буде півторарічний запас кормів!» За кожною з цих лаконічних фраз — комсомольська турбота про майбутнє громадського тваринництва.

А починалося все наприкінці травня, коли на бісро райкому комсомолу було прийнято постанову «Про участь комсомольців і молоді району в заготівлі кормів». Ми підтримали також ініціативу трудівників Черкаської області по збільшенню виробництва і продажу тваринницької продукції в одиницях п'ятиріччя і кормодобувників Гайворонського району — пррести ударний тримісячник.

КОМБІНОВАНИЙ СІНАЖ

Щоб одержати повноцінний сінаж, слід особливо точно дотримуватись технології його консервування. Ми маємо такий сінаж завдяки правильній організації праці.

Зелену масу трав у валки сношусьмо жаткою ЖВН-6. Робить це механізатор Володимир Човпан. Після пров'ялювання до рекомендованого процента вологості тракторист Степан Білоус КУФом підбирає валки, подібніє траву і вантажить її на автомобілі і тракторні причепи. На місці сінажування механізатор Петро

Нині на полях і кормових площадках району працює 4620 юнаків і дівчат, 1000 школярів. На час «зелених живів» створено 164 комсомольсько-молодіжні ланки. Руками молодих трудівників уже заготовлено 3239 тонн сіна, силосу і сінажу.

Районний комсомольський штаб по заготівлі кормів розробив умови соціалістичного змагання. Творці особистих рекордів ми нагороджуємо грамотами райкому комсомолу, а кращим комсомольським організаціям господарств вручаємо перехідний червоний вимпел. Ось уже третю декаду він у колгоспі «Пам'ять Леніна», молоді кормодобувники якого працюють найуспішніше.

Заохочуємо і юнаків та дівчат міських організацій, котрі заготовляють різнотрав'я.

Контроль за виконанням технологічних вимог приготування кормів здійснюють штаби і пости «Комсомольського прожектора».

Наступ на кормодобувників ланка успішно трієє!

В. ПОЛУЛЯХ,
перший секретар Маловісківського райкому ЛКСМ України.

ДОСВІД

Пильненький розгріває подрібнену зелену масу і щільно її втрамбує.

Сінаж закладаємо комбінований: з однорічних та багаторічних трав. Такий корм ми мали минулого року і переконалися в його поживності й підвищених смакових якостях.

Щодня закладаємо 130—150 тонн прив'яленої маси на сінаж. Майже половина цієї кількості — комсомольська.

В. ЗАПОРОЖЕЦЬ,
головний зоотехнік колгоспу імені Карла Маркса.

ПРАКТИКА

Щодня — 100 тонн

Хороший травостій на посівах багаторічних трав нашого колгоспу: гектар видає в середньому 120 центнерів зеленої маси. В ці дні на полях іде заготівля сіна. Провіємо у дві зміни. Допомогають кормодобувникам другої, нічної, зміни адмінперсонал колгоспу і сільської Ради, пенсіонери. Та основний тягар на «зелених живих» лягає на плечі механізаторів.

Двадцять учасників сінозбирання — комсомольці. Імена молодих механізаторів Юрія Моржуля, Григорія Скриньника, Миколи Щербака, шфера Андрія Безуглого не знають зі стенда «Трудовий інформатор», установленого на кормовій площадці. Вони — правофлангові соціалістичного змагання. Колгоспний прапор трудової слави майорить нині на честь члена ВЛКСМ Віктора Кульнича, котрий на скир-

туванні сіна виконує щодня 2,5—3 норми.

Штаб «Комсомольського прожектора» велику увагу приділяє якості сіна. Саме завдяки народним контролерам і «прожектористам» у господарстві із самого початку відмовились від застосування жаток, якими трава кладається у валки, бо при цьому потрібно більше часу на просушування зеленої маси. А це негативно позначається на її якості. В роботу включено тільки косарки. При такому способі майже не обсіпаються листочки та бутони.

Під сіно у нас відведено 400 гектарів багаторічних трав. З першого укосу ми передбачаємо мати 1200 тонн сіна, що майже в три рази більше від міжгосподарського показника.

М. ТУНИЧЕНКО,
секретар райкому комсомолу «Пам'ять Леніна».

МОЛОДЬ. ЧАС. Я.

ТЕЛЕГРАМА В НОМЕР

Підтримали ростовчан

Підтримавши ініціативу комсомольсько-молодіжної жіночої тракторної бригади колгоспу «Россиет» Міллеровського району Ростовської області — працювати по-ударному, по-комсомольському,

добиватися високих і стабільних результатів при будь-якій погоді, члени нашої комсомольської організації добре працюють на заготівлі кормів для громадської худоби. Господарство вже припасло понад 500 тонн сіна, успішно виконавши державний план. Повноправні творці цього успіху — члени ВЛКСМ механізатор Михайло Діденко, шофери Олександр Зайцев і Микола Шостак.

Заготівля кормів триває.

А. КОЛЕЧКИН,
секретар комітету комсомолу колгоспу «Мир».

ХРОНІКА

Багатий гектар

Завершують план заготівлі сіна, сінажу і раннього силосу комсомольсько-молодіжні тракторні бригади колгоспу «Перше травня», очолювані Віталієм Демченком та Анатолієм Кобелевим. Члени бригад уміло маневрують технікою.

Т. ЯНЧУК.

Десять тонн різнотрав'я заготовили надійні помічники хліборобів — комсомольці райлісколгоспбуду. Найбільше — 25 центнерів — зеленої маси на рахунок Сергія Матна. Не набагато відстає від нього Олександр Паталий.

М. МАТКО.

ПІСТРИГ

Лине пісня

Агітбригада, очолювана Віктором Андрійовичем Гетьманенком, з Кіровоградського Будинку культури виходила переможцем районних оглядів художньої самодіяльності. У складі самодіяльного колективу — трудівники місцевого колгоспу, сільська інтелігенція, старшокласники.

Самодіяльні артисти значно активізували свою діяльність у дні, коли хлібороби ведуть масову заготівлю кормів.

М. ПОЛИЩУК.

ДО ТРУДІВНИКІВ РАЙОНУ

Понад 16 років у селищі Петровому при районному Будинку культури діє самодіяльна художня агітбригада «Обрій». З 1977 року вона носить звання народної.

Виступи самодіяльних артистів мають незмінний успіх у сільських трудівників. Щоразу аматори сцени роблять 120—150 виїздів на поля, у бригади і на ферми району.

І для кожного трудового колективу — спеціально підготовлена програма. Так, наприклад, у новій програмі «Добробути за дари ніхто нам не дасть» є вірші про прославленого комбайнера колгоспу «Дружба», навіпера ордену Леніна і Трудового

Червоного Прапора І. Задорожного; про те, як сягнули вершин трудової слави доярка радгоспу «Маріампільський» Л. І. Бірченко і ланкова О. А. Радінова, розповідає цілий цикл віршів, пісень, частушок.

Нову програму культурної підготовки самостійно. Поряд з ветеранами агітбригади П. Г. Абрамовим, В. І. Кондрашовим, В. Є. Корчагіним, котрі виступають в «Обрії» вже по 5—10 років, над нею працювали й наймолодші учасники Т. Рубан та Н. Зайцева, котрі щойно влилися в колектив.

Н. ЧЕРНЕНКО.
с.мт Петрове.

У ЦК КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ, РАДІ МІНІСТРІВ УРСР, УКРПРОФРАДІ І ЦК ЛКСМУ

(Закінчення.
Початок на І-й стор.).

м'ясної і молочної промисловості УРСР, Голова-плесдинпромом УРСР, Підприємств відділенням ВАСНГЛ, Державним комітетом по праці, Міністерством фінансів УРСР заходи морального і матеріального заохочення колективів виробничих підрозділів колгоспів і держгоспів, працівників провідних професій сільського господарства республіки — переможців у Всесоюзному соціалістичному змаганні за збільшення виробництва і заготівель сільськогосподарської продукції в одиницях п'ятиріччя.

Переможцями в соціалістичному змаганні визнаватимуться колективи відділків, бригад, ферм, ланок, інших підрозділів, працівники провідних професій сільського господарства, які доб'ються найвищих показників у виконанні річних планів і соціалістичних зобов'язань по виробництву і продажу державі сільськогосподарської продукції, підвищенні ефективності виробництва і якості продукції.

При присудженні нагород керівникам і спеціалістам господарств, відділків, бригад і ферм враховуватиметься виконання планів і соціалістичних зобов'язань по продажу державі сільськогосподарської продукції в цілому

по господарству, внутрігосподарському підрозділу або галузі, яку очолює спеціаліст.

Заходами стимулювання передбачено, що переможці в соціалістичному змаганні нагороджуватимуться грамотами міністерств, відомств УРСР і відповідних республіканських комітетів профспілок з видаченої колективом внутрігосподарських підрозділів — грошових премій, колгоспникам, працівникам радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств — пам'ятних подарунків, туристських путівок по Радянському Союзу і в країні соціалістичної співдружності.

Комсомольсько-молодіжним колективам — переможцям у соціалістичному змаганні вручаються перехідні Червоні прапори ЦК ЛКСМ України з дипломами, грошові премії і призи, а кращим молодим виробничим підприємствам комсомольська поема імені М. Островського, вручаються туристські путівки по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, в братні соціалістичні країни, а також у міжнародні молодіжні табори.

Підсумки соціалістичного змагання підбиваються в першому кварталі за результатами роботи за попередній рік.

ТАМУЮЧИ хвилювання, Ігор обережно натиснув кнопку. Спершу почувся тріск, звуки морзянки, потім у навушниках зродилася знайома мелодія. Радості хлопця не було меж: уперше змонтував він детекторний радіоприймач! Пізніше з ним морочився. Тож тепер від десятикласників не відставав: може, і його приймуть у радіотехнічний гурток.

БІЛЬШЕ десяти років минуло відтоді як старший інженер-метролог Кіровоградського заводу радіовиробів Ігор Помозан зробив головний вибір, і допомогло йому в цьому захоплення радіотехнікою ще в школі. Він полюбив свою роботу, напружені будні. Хоч бувають у ній і казуси.

Трапляється, що хтось із заводчан, зібравшись на риболовлю, дозволяє до нас, — розповідає Ігор, — цікавиться погодою. Спочатку ми пояснювали, що погодою займаються не метрологи, а метеорологи. Та деремної! Доводилось давати й такі «прогнози». На відсутність гумору у нас у відділі не скажешся.

Пам'ятає Ігор, коли вперше прийшов на ділянку лудіння напівпровідників. Ознайомився з технологією їх виготовлення і згодом запропонував автоматизувати «вузьке місце» на ділянці — регулювання температури у ванночках. Сам змонтував регулятор на основі напівпровідників. Згодом удосконалив його; за цей винахід Ігор отримав авторське свідоцтво. Нині на прилад надходить чимало заявок з інших підприємств.

Метрологія — сучасна наука. Вона необхідна на виробництві, і особливо там, де виготовляють найновішу телерадіоапаратуру. Від метрологів повністю залежить якість вироблюваної продукції. Часто навіть досвідчені виробничники, спеціалісти найвищого класу, майстри-технологи не можуть точно визначити: правильні показники приладу, який контролює якість радіоапаратури, чи ні. Стрілки показують нібито потрібні параметри, а насправді датчик видає фальшиву інформацію. За достовірністю показань вимірювальних приладів і стежать заводські метрологи. Вони ж перевіряють у лабораторії точність виміральної апаратури. Та буває, що для цього бракує відповідних пристроїв.

Багато технічних розробок Ігор Помозан створив спільно з колегами П. М. Зав'язовим, В. В. Сидоренком. Це досвідчені

тому доводиться відправляти апаратуру до Києва, Ленінграда, Харкова, як сталося, наприклад, із частотоміром. А це — транспортні витрати, розтягування строків ремонту. Цю проблему розв'язав Ігор Помозан. Він розробив і впровадив у виробництво пристрій для перевірки стрілочних частотомірів. Перші успіхи додали молодому інженерові сил.

Ігор став гістьом помічати «вузькі місця» на окремих ділянках виробництва, разом з товаришами розв'язував важливі виробничі проблеми. За десять років Помозан зробив і впровадив у виробництво 50 раціоналізацій, економічний ефект від яких — близько 25 тисяч карбованців.

У його активі — такі цікаві винаходи, як пристрій для визначення фаз двох сигналів. Ця новинка дала змогу на ренній стадії монтажу виявити точність підключення високочастотних сигналів при виготовленні акустичних колонок.

Високу оцінку зв'язників заводу отримав селектор для службового зв'язку, розроблений на шістьох елементах. Селектор зручний в експлуатації, працює чітко, без перебоїв. Пульт управління Ігор умонтував у настільний кабінет. Оригінальне конструктивне рішення селектора зацікавило

Сьогодні — Всесвітній день точності. У його активі — такі цікаві винаходи, як пристрій для визначення фаз двох сигналів. Ця новинка дала змогу на ренній стадії монтажу виявити точність підключення високочастотних сигналів при виготовленні акустичних колонок.

Високу оцінку зв'язників заводу отримав селектор для службового зв'язку, розроблений на шістьох елементах. Селектор зручний в експлуатації, працює чітко, без перебоїв. Пульт управління Ігор умонтував у настільний кабінет. Оригінальне конструктивне рішення селектора зацікавило

Багато технічних розробок Ігор Помозан створив спільно з колегами П. М. Зав'язовим, В. В. Сидоренком. Це досвідчені

МИ І НАШІ ДІТИ

У ПОШТОВІЙ СКРИНЬЦІ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» ЧИМАЛО ЛИСТІВ, У ЯКИХ ЧИТАЧІ — ВЧИТЕЛІ, РОБІТНИКИ, ПРАЦІВНИКИ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ, ІНЖЕНЕРИ, ВІНСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ, А ТАКОЖ НАШІ ІОНІ КОРЕСПОНДЕНТИ ТОРКАЮТЬСЯ ВІСНО НЕ СТАРІЮЧОЮ ТЕМОЮ «БАТЬКИ І ДІТИ». СЬОГОДНІ ПУБЛІКУЄМО ДЕЯКИ З НИХ.

ДІЛО!

Романтики з «Романтика»

У розпалі трудове літо старшокласників. Розповідаємо про хороших хлопців і дівчат із табору праці й відпочинку «Романтик-3» середньої школи № 34 м. Кіровограда.

Чому ми так назвали свій табір? Тому що перші його учасники, котрі вирішили поєднати працю з відпочинком і допомогти сільським трударям, жили в наметах. Це чимось нагадало нам Комсомольськ-на-Амурі, цілину...

Отже, праця і відпочинок. Відпочинок і праця. Два ці поняття прекрасно поєднуються в нашому таборі. Розкинувся він у мальовничому місці: села Любомирки, що в Олександрівському районі. Навкруги — поля, де хвилюються достигаючі хліба, зелені ліси, поблизу смачна джерельна вода... В Любомирці живуть чудові люди — роботящі, добрі, щирі. І нам приємно, що випала нагода познайомитися з ними. А постійні наші «опікуни» — голова місцевого колгоспу імені Шевченка П. Є. Бондар, директор місцевої восьмирічки А. К. Лебідь...

Поле діяльності «Романтика» — прополювання, перекидання валків сина. Є й інша робота. Скільки загін зробив — у процентах, гектарах і центнерах — зараз важко сказати, але наглаголює те, що школярі відчували, на що здатні, що відкрилися нові, раніше не помічені риси їхніх характерів, вони стали серйознішими, відповідальнішими, одним словом, дорослішими.

Основний принцип «Романтика» — самоорядкування. Учні самі стежать за роботою, за порядком у таборі, допомагають одне одному. Приємно, що деякі школярі, котрі в класі під час нагадання показували себе не з кращого боку, нині відмінно трудяться. Це — Сашко Федун, Ігор Литвиненко, Сергій Шевченко, Сашко Гулялюк.

Крім основного заняття — праці, вони ще астигають і допомогти місцевим літнім жителям. Так, наприклад, ударною працею на присадибній ділянці старенької Ольги Федорівни Требушенко закінчилася операція «Турбота», яку провели Сергій Войченко, Андрій Шаботин, Мишко Харитонов і Сашко Старченко.

...Щодня рано-вранці прокидається табір «Романтик». І кипить-вирує в ньому життя до пізнього вечора. Табір продовжує своє цікаве, змістовне життя.

Т. ГОНЧАРОВА,
організатор позакласної і поза-шкільної роботи десятирічки
№34 м. Кіровограда.

ДУЖЕ ОСОБИСТЕ

Мій добрий тато

Коли мені розповідають про дитинство мого батька, я завжди плачу. Так було в мої сім років, так і тепер, коли мені всі тридцять три. Можливо, тому, що він, як і мама, як і вся моя сім'я, — найближчі, найрідніші для мене люди на землі. А може...

Уявляю: мале, напівголодне хлоп'я (ріс тато в нелегкі двадцять років), ніяких іграшок... За своє надмірне бажання взяти якомога більше про навколишній світ, за надмірну цікавість його часто карали.

Потім школа, суцільні п'ятірки з усіх предметів протягом десяти років навчання, постійне прагнення до знань, до книг. А далі — війна, поєзні труднощі. Пізніше появлявся спочатку я, згодом моя молодша сестра. Скільки довелось татові пережити труднощів, знегод, хвороб! Як би в житті важко не випало, які б «сюрпризи» не підносило життя, я завжди бачила спокійні, лагідні, добрі батькові очі, чула незмінне «все буде гаразд». Вони, ці очі, допомагали і допомагають мені й нині в складних життєвих випадках.

Уся наша родина любить читати, цікавиться книжковими новинками. Навіть моєму дворічному синові страшенно подобаються казки і вірші, котрі читає йому дідусь.

Дивлюся на сиву батькову голову. Постарів наш тато — скоро йому шістьдесят. Але для нас він завжди молодий душею.

І найкращий, найдобриший, найлагідніший. Батько, чоловік, дідусь. Спасибі йому за це.

С. КОЛІЙ,
інженер.

ПОЗИЦІЯ

Початок шляху

Майже 17 тисяч маленьких кіровоградців щодня відвідують дитячі садки. За їхнім здоров'ям, вихованням стежить велика армія вихователів — педагогів з вищою й середньою спеціальною освітою. Але потреба в таких кадрах постійно зростає. Тому зовсім недавно в Кіровограді створено однорічні педагогічні класи по підготовці вихователів дитячих дошкільних закладів. З усієї області приїхали дівчата-комсомолки на навчання. Кожна усно уявляла собі майбутню роботу, розуміла, наскільки відповідально вона, ця робота.

Професію вихователки вибрали й подружки, випускниці Великописківської середньої школи Маловисківського району Антоніна Бугмас, Марина Кочергіна, Лариса Барановська. З великим інтересом і старанням навчалися дівчата. Скільки нового, цікавого й конче потрібного знали вони!

Швидко пролетів час. Настав день розподілу. На запитання «Де хочете працювати?» дівчата з упевненістю відповіли:

— Поїдемо в село. І я та сел, де важче.

Вони дістали направлення в колгосп імені Кірова, що в Добровеличківському районі.

Довідавшись про вибір дочки, мати Антоніни Бугмас сказала: «Спасибі тобі, доню, що починаєш самостійний шлях не з пошуку легкого хліба...»

Н. БІДЕНКО,
інспектор дошкільного виховання Кіровоградського міськвну.

ПІСНЯ ДЛЯ... ЕКЗАМЕНАТОРІВ

Відмінну оцінку на випускному екзамені Артуру Зарубі — студентові Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна допоміг одержати народний самодіяльний оркестр народних інструментів обласного Будинку вчителя. Програму для державного екзамену виконав музично-педагогічного факультету підготував разом з популярним колективом. У тому, щоб вона заслужила найвищий бал, музиканти були зацікавлені не менше від свого молодого диригента.

Артур ось уже п'ять років в оркестрі. Прийшовши в колектив після закінчення музичної школи, він одержав тут направлення в інститут. Навчання поєднував з виступами, доповнював освоїв майже всі інструменти. Знехотів час і для дослідної роботи.

Молодий спеціаліст — представник уже десятого випуску музично-педагогічного факультету. За цей час дипломи про вищу музичну освіту видані в Кіровограді 600 вихованцям. Нині вони працюють у школах, робітничих і сільських Палацах культури, каузах, керують гуртками художньої самодіяльності. А їх колеги — студенти поєднують заняття в інституті з позапрограмною практикою — виступами в інструментальних, хорових колективах.

В. МАЙНОВСЬКИЙ.

З перших днів створення комсомольсько-молодіжного колективу слюсарів-силадальників Трєпівської спецмайстерні Знам'янської райсільгосптехніки в його складі по-ударному трудяться комсомольці Олександр КРАВЧЕНКО та Віктор РИСАЛЕНКО.

Фото В. ГРИБА.

ОЮЗНИЙ ДЕНЬ винахідника і раціоналізатора

НІ ВИМІРИ

метрологи, у яких на особистому рахунку не один десяток раціоналізацій, винаходів. Впроваджувати нові пристрої Ігорю допомагають слюсар контрольно-вимірних приладів Ю. О. Берборо, регулювальник радіопараметри С. І. Горсько, наладчик приладів В. Я. Куценко. Разом з ними Ігорю вдалося змонтувати на дільниці намотування котушок для трансформаторів електронний лічильник кількості витків, приставку для регулювання температури жала паяльника, модернізувати потенціометр.

Недавно молодий метролог склав кандидатський мінімум для навчання в аспірантурі Харківського інституту радіоелектроніки. Солідний виробничий досвід, підірплені

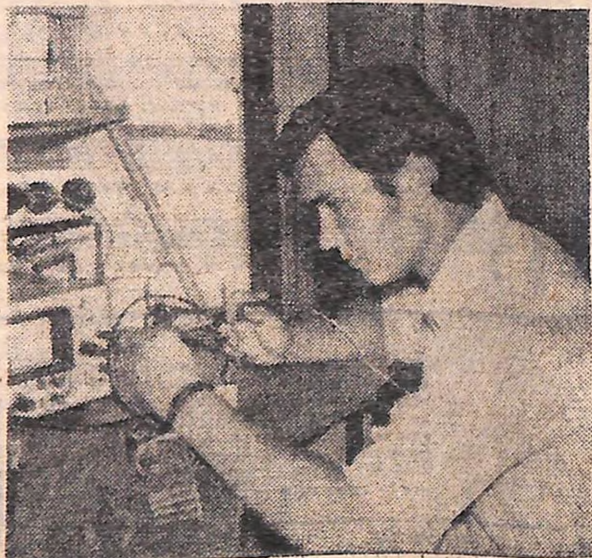
ний ґрунтовними знаннями, стане надійною основою для творчої роботи талановитого інженера.

Д. ТАНСЬКИЙ,
старший інженер від-

ділу пропаганди Кіровоградського ЦНТІ.

На знімку: старший інженер-метролог Ігор ПОМОЗАН.

Фото Ю. КРУПЧЕНКА.

«Молоді- молодим»,

так можна сказати про творче кредо цієї рок-групи.

«Хотілося б дещо знати про групу «Зодіак». Добре було б, якщо ви розповіли про цей чудовий ансамбль на сторінках «Молодого комунара».

Учні 9-го «А» класу середньої школи № 5 м. Кіровограда».

Чимало аналогічних листів надходить до редакції. Тож сьогодні ми вміщуємо про ансамбль «Зодіак» коротеньку розповідь, підготовлену на основі повідомлень вітчизняної преси.

«ЗОДІАК» — то сплав копійної праці й ентузіазму. Ансамбль створено три роки тому при студентському клубі Латайської державної консерваторії імені Я. Вітолса. З перших днів існування характерною його рисою стало вміння творчо переосмислювати все краще, що є у світовій рок-музиці, зберігаючи свою яскраву виражену самобутність. Популярність групи не випадкова. Завдяки високій професійній підготовці музиканти дуже тонко відтворюють і точно передають настрої кожного твору, який беруться виконувати. Мають, саме тому, представляючи любителям естрадної музики першу велику пластинку групи — «Диско-альянс». Всесоюзна фірма грамзапису «Мелодія» відзначила: «Музику «Зодіак» можна слухати наодинці

із самим собою, покладаючи на політ фантазії, під неї можна танцювати, вона може бути просто фоном...»

У «Диско-альянс» увійшли такі твори, як «Полно», «Марево», «Рок на льоду», «Пасифік» та інші. Виконують їх Яніс Лусенс (електронні клавішні інструменти), Зане Гріва (фортепіано, вокал), Андрій Сіліс (гітара), Айнар Ашманіс (бас-гітара), Андрій Рейніс (бас-гітара).

Нещодавно газета «Московский комсомолец» провела серед своїх читачів опитування з метою з'ясувати, які радянські інструментальні групи найбільш популярні у молоді. «Зодіак» посів у їх

ньому переліку одне з найперших місць. Це свідчить, що юлентна ансамблю на чолі з Янісом Лусенсом — композитором і аранжувальником власних творів — на вірному шляху.

Диск=Зодіак

▲ ЦЕЙ НЕСТАРІЮЧИЙ РОМАНС

▲ «РОЗКАЖІТЬ ПРО «ЗОДІАК»

▲ ВАША УЛЮБЛЕНА ПІСНЯ

НАШІ ДОБРІ ЗНАЙОМІ

І все-таки романс

Безліч напрямів течій, стилів — усе це дуже характерне для сучасної музики. І все це по-своєму гарне, захоплює, хоча, будемо відвертими, одним подобається більше, іншим менше. Скороминувшись моди прирікає на забуття колись модні пісні, ансамблі, рок-групи. А романс лишається...

Романс... Чисе серце не стисалося при звуках пушкінського «Я вас любив»? Чайковський і Рахманінов, Шуберт і Глінка зверталися у своїй творчості до романсу.

Всього один день гастролювала в нашому місті заслужена артистка РРФСР Галина Карєва разом з лауреатом республіканського конкурсу музикантів-виконавців скрипалем Сергієм Міхалевським, гітаристом Геннадієм Бєйковим та Володимиром Шафріним (фортепіано). До програми їхнього концерту, що відбувся в Палаці культури імені Ковтун, входили такі високохудожні твори, як «Тішки» Фоміна, «Пара гнідих» Дюнаєва, «Сибірчак» Аляб'єва, «Повернісь» Прохоровського та інші. Бурхливими оплесками зустрічали глядачі кожен вихід артистки на сцену. Після концерту вони подарували Г. Карєвій букети квітів ра-

зом зі словами щирої вдячності за хвилини високої насолоди від зустрічі з її мистецтвом. До речі, співачка й сама творить в улюбленому жанрі. В концерті прозвучав її романс «Ну навіщо пішов ти від мене?»

Виступ у Кіровограді був одним з останніх у великому гастрольному турне Галини Карєвої по Україні.

О. ГОНЧАРОВ.

ГАЛИНА КАРЄВА

(НА ШЛЯХУ
ДО РОМАНСУ)

Галина Карєва назчалася з Московському авіаційному інституті, виступала в художній самодіяльності. Відчула, що її життя — в музиці. Тому переважала в музичне училище імені Іполітова-Іванова, після закінчення якого близько десяти років була провідною солісткою Ленінградського театру опери та балету імені С. М. Кірова. Співачка має низьке меццо-сопрано, вона виконала на сцені 24 оперні партії і серед них — партії Кармен, Марини Мнішек, Амнеріс. У хвилині спазм,

знявшись у кількох фільмах, Карєва залишає театр, щоб цілком присвятити себе російському романсу.

«Я не розумію слів, але глибоко розумію і відчувлю Вашу душу», — так писав їй Вікторіо де Сіна. Галина Карєва сама створила понад 30 романсів. У її віршах і музиці та ж традиційна тема: вічність нерозділеного кохання, його слези. У всі часи в це вкладали стільки почуттів, що вистачило б на цілу оперу. І це — теж одна із загадок і достоїнств романсу.

Не наші помічено, але чому ж так виходить, що найпотемніше, найдорожче композитор вкладає не в оперу, а саме в сонату чи романс? Чи не те ж відбувається з поетом? Чи не те ж — із виконавцем? І чи не тут слід шукати відповіді на запитання, що змусило блискучу оперну солістку Галину Карєву братися за простеньку «Хайртну»? Ян гарно хтось сказав: «Романс не вдалося забути! Але це, певно, ще й тому що не вдалося забути той ідеал жінки, на якому виховано цілі покоління російських інтелігентів.

(За матеріалами журналу «Сельская молодежь».)

ДРУЗІ!

Сьогодні, о 17 годині, у Центральному парку культури і відпочинку імені В. І. Леніна обласного центру

УСНИЙ ВИПУСК ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР», ПРИСВЯЧЕНИЙ ДНЮ РАДЯНСЬКОЇ МОЛОДІ.

Редакція «МК» запрошує усіх бажаючих.

На вас чекають зустрічі з цікавими людьми — аматорами сцени й професійними митцями, ветеранами війни і поетами, гумористами і молодими гвардійцями п'ятиріччя. Ви станете гостями дискусії і учасниками конкурсів «МК», ви почуєте відповідь на будь-яке своє запитання.

ЛАСКАВО ПРОСИМО!

Пам'ятайте: потяток сьогодні, о 17 годині.

Молодість.

Фотограф В. ГРИБА.

ЛЮБОВЬ, КОМСОМОЛ И ВЕСНА

Музыка А. Пахмутовой,
Стихи Н. Добронравова.

Звени, отзвиг колокол!
В дороге все, кто молод,
Нам карта побед вручена,
Отчизне в дар останется
Рабочей славы станция.
Запомните их имена:
Любовь, Комсомол

и Весна.
Дорога, вдалеку идущая,
Наш первый шаг

в грядущее.
И звезд, и земли целина...
Мечты края безбрежны,
Твоя улыбка нежна...

В душе, что отвагой
полна, —
Любовь, Комсомол

и Весна.
Мы сами — ритмы
Времени,

И нам с тобой доверены
И песни, и ночи без сна...
И снова выги кружатся,
И с нами на все времена —
Любовь, Комсомол

и Весна.

Редактор В. СТУПАК.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової
роботи, відділ пропаганди — 2-45-33;
відповідальний секретар відділу учнів-
ської молоді — 2-48-87; відділ комсо-
мольського мистецтва відділу військово-
патріотичного виховання та спорту —
2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65;
лічба редакція — 3-03-53.

Газета виходить 4 рази на тиждень,
четвер і субота.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.